ANUL VI. — No. 1544

O SINGURA EDIȚIE

LUNI 7 IUNIE 1893

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

In București la casa Administrației
Din Județe și Streinătate prin mandate postale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50
Șease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinĕtate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate.
Anunciuri la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 3,— „ „
Inserțiunele și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Procesul secular dintre Dobridorenĭ și Risipițenĭ

la Inalta Curte de Casație pentru a cincea oară

București 6 Iunie 1893

Procesul intentat sub domnia luĭ Mavrogheni de moșeniĭ Dobridorenĭ moșnenilor Risipițenĭ pentru încotropire, s'a câștigat prin sentința Tribunaluĭ Dolj secția II cu No. 12/61 confirmată de Curtea din Bucureștĭ secția I prin decisiunea cu No. 140/85 remasă definitivă și irevocabilă. Dar după o sută de anĭ de judecată și cu toate hotărîrile date, Dobridoreniĭ nu pot să intre în posesia pămêntuluĭ usurpat, pentru căa dversariĭ lor aŭ de apărător un mare personagiu politic, maĭ puternic de cât legea.

Avênd decisiunea sub No. 140/85 cu caracter executoriŭ, Dobridoreniĭ de treĭ orĭ a pus-o în executare, și de treĭ orĭ a fost împedecată prin felurite contestațiĭ. In cele din urmă, la 1890 Maiŭ 23, Dobridoreniĭ aŭ isbutit a face executarea pe fața pămêntuluĭ și actul de executare l'aŭ depus la Curtea din Bucureștĭ secția I spre confirmare.

Risipițeniĭ aŭ contestat pentru a treia oară executarea pe următoarele motive: 1) că nu li s'a dat citațiunea regulat cu ocazia pronunțăriĭ decisiuneĭ cu No. 140/85, și prin urmare această decisiune e nulă; 2) că și comunicarea eĭ nu le-a fost făcută conform art. 347 din pr. civ. și deci moșnenii ce n'aŭ fost prezențĭ la notificarea eĭ în comună, n'aŭ cunoștință de ea; 3) că maĭ sunt moșnenĭ Risipițenĭ și în alte 17 comune, carĭ n'aŭ fost nicĭ odată chemațĭ în judecată de Dobridorenĭ și acestora nu le sunt opozabile hotărîrile pronunțate; 4) că și semnele făcute la executare pe fața pămêntuluĭ, nu corespund cu semnele arătate în plan și menționate în cartea de hotărnicie întărită prin decisiunea ce s'a executat; cerênd desființarea executăriĭ și anularea, atât a procesuluĭ-verbal de comunicarea decisiuneĭ cu No. 140/85 cât și a acesteĭ decisiunĭ. De altă parte, Gebleștiĭ, coborâtorĭ din moșul Pârvu, contestă și dênșiĭ executarea, pe motiv că eĭ posedă partea lor din Risipițĭ separat de ceĭ-l'alțĭ moșnenĭ, și n'aŭ fost chemațĭ în judecată.

La înfățișarea de la 9 Noembrie 1891, prin decisiunea interlocutorie cu No. 2263, Curtea,

Considerând că art. 75 din codul de procedură civilă în aliniatul 8 procizând ca citația să se adreseze primaruluĭ comuneĭ unde se află ceata de moșnenĭ, pentru ca dênsul să o pună în cunoștința moșnenilor ce se află în comuna sa, de sigur că a voit să înțeleagă ca să o pună în cunoștința numaĭ acestor moșnenĭ, căcĭ primarul acesteĭ comune nu poate avea competința de a lucra și în alte comune unde ar maĭ putea exista moșnenĭ;

Considerând că în art. 75 ne prescriind de cât o sîngură citație și o singură comunicare a procesuluĭ, comuneĭ mume, ar fi a eși din textul legiĭ când s'ar admite, după cum cer Risipițeniĭ, a se face maĭ multe comunicărĭ prin toțĭ primariĭ din toate comunele pe unde s'ar putea găsi uniĭ din moșneniĭ împrăștiațĭ;

Căcĭ de altmintrelea, dacă s'ar admite cererea contestatorilor, ar fi a se eluda în mod vĕdit scopul legiuitoruluĭ, care a voit a simplifica modul de citare a moșnenilor, căcĭ în adevĕr ar trebui atuncĭ să se facă cunoscută citația orĭ unde ar exista vre-un moșnean, la orĭ-ce distanță s'ar afla comuna în care el s'ar găsi, și comunicându-li-se tutulor, dacă nicĭ odată, dar rare orĭ s'ar maĭ putea considera procedura îndeplinită față cu eĭ. lucru tocmaĭ pe care legiuitorul a voit a-l evita.

Pentru aceste motive (Curtea) respinge incidentul propus de Risipițeniĭ contestatorĭ, și amână continuarea desbaterilor la 23 Noembrie.

Ast-fel Curtea găsind că comunicarea decisiuneĭ a fost făcută în regulă și moșneniĭ Risipițenĭ bine chemațĭ printr'o citație colectivă, continuarea desbaterilor avea să fie numaĭ spre a se ști dacă executarea pe fața pămêntuluĭ s'a urmat conform cărțiĭ de hotârnicie a moșieĭ Dobriborul, și și dacă Gebleștiĭ fac parte din obștea moșnenilor Risipițenĭ.

La 29 Maiŭ 1892, treĭ membri din cincĭ aĭ Curțiĭ, de odată revin asupra decisiuniĭ lor de la 9 Noemvrie, și daŭ hotărîrea cu No. 208/92 prin care, dezicêndu-se, susțin că notificarea decisiuneĭ cu No. 140/85 urma să se facă moșnenilor Risipițenĭ ce aŭ lipsit din comună la comunicarea eĭ prin citațiĭ individuale, după dreptul comun, și anulează executarea, douĭ din membriĭ Curțiĭ rĕmâind la opiniune.

Dobridoreniĭ, vĕzêndu-se în fața a două decisiunĭ contradictoriĭ, date de aceașĭ Curte, în acelaș proces, între aceașĭ persoane și de aceiașĭ judecătorĭ: o decisiune de toamnă, prin care art. 75 al. 8 pr. civ. se interpretează în înțelesul că o citație și o comunicare sunt suficiente, și altă de primăvară, prin care se reștălmăcește art. 75 al. 8, pretinzêndu-se că moșneniĭ carĭ nu sunt presențĭ în comună când le vine citația saŭ li se comunică sentința, trebuesc citațĭ după dreptul comun, în cât aceste decisiunĭ opuse, se anulează una pe alta, aŭ făcut recurs în Casație pe următoarele motive:

I. Violarea autoritățiĭ lucruluĭ judecat. Dobridoreniĭ dovedesc că comunicarea decisiuneĭ cu No. 140/85 e bine făcută cu procesul-verbal încheiat la 31 Iulie 1885, pe basa căruia Inalta Curte a respins, prin hotărîrea cu No. 218/86, recursul Risipițenilor contra decisiuneĭ cu No. 140/85;

II și III, rea aplicare a art. 387 din pr. civ. și art. 75 al. 8, și violare a acestor texte de lege întru cât Curtea, contrariŭ chiar uneĭ alte decisiunĭ a eĭ (de la 9 Noemvrie 1891) pronunțată tot în aceiași contestație, tot între aceleașĭ părțĭ, și tot asupra înțelesuluĭ și aplicăriĭ art. 75 al. 8 din pr. civ. a decis contrariŭ ultimeĭ sale decisiunĭ, și contrariŭ jurisprudențeĭ Inalteĭ Curțĭ stabilită prin hotărîrea cu No. 683 din 19 Decembrie 1891 pronunțată în *Secțiunĭ-Unite*;

IV. Exces de putere, de oare ce, când un judecător interpretează un text de lege într'un proces, nu poate în acelașĭ proces, între aceleașĭ părțĭ, să dea o altă interpretare aceluiașĭ text de lege, fără a comite exces de putere.

La 26 Aprilie anul curent, înfățoșându-se procesul, Inalta Curte de Casație, a respins primul motiv, pentru cuvêntul că hotărîrea eĭ cu No. 218/86 e privitoare la contestația făcută de Risipițenĭ că nu li s'a dat bine citația când s'a pronunțat decisiunea cu No. 140/85, pe când astăzĭ contestația o fac că nu li s'a notificat regulat decisiunea cu No. 140/85; iar asupra celor-l'alte treĭ mijloace de casare, Inalta Curte făcênd divergință, cercetarea procesuluĭ s'a amânat pentru ziua de 7 Iunie 1893.

Care va fi opiniunea Curțiĭ supreme asupra interpretăriĭ art. 75, al. 8 și aplicăriĭ art. 387 din proc. civilă?

In ceea ce privește comunicarea deciziunilor cetelor de moșnenĭ, într'un proces analog, Inalta Curte de Casație secția I, prin hotărîrea eĭ cu No. 311 din 16 Noemvrie 1879, se exprimă precum urmează:

Considerând că cetele moșnenilor fiind o colectivitate atât după procedura vechiuluĭ cod Caragea, cât și după noua procedură, comunicarea li se face printr'un singur act ce se pune în vederea tutulor, nefiind necesitate de a face comunicarea fie-căruĭ individ în parte...;

Considerând că chiar dacă ar fi esistat minorĭ la începerea executăriĭ ... totușĭ numaĭ necesita o comunicare a parte pentru eĭ, de oare-ce toate actele de procedură pentru moșnenĭ se fac colectiv, căcĭ a admite contrariul, nu s'ar maĭ termina nicĭ o dată un atare proces în care ar figura cete de moșnenĭ.

... Pentru aceste motive, respinge.

Asupra interpretăriĭ art. 75 al. 8 din pr. civ. secțiunile Inalteĭ Curțĭ de Casație separate, n'aŭ avut aceleașĭ vederĭ; dar în cele din urmă, jurisprudența eĭ s'a stabilit prin hotărârea cu No. 683 din 19 Decemvrie 1891 pronunțată în *Secțiunĭ-Unite* ca Inaltă Curte de Justiție.

Iată cum sĕ rostește suprema Curte în această privință:

Considerând că într'o acțiune judiciară privitoare la o ceată de moșnenĭ, legiuitorul, în vedere că interesul celor ce fac parte din acea ceată, precum și modul de apĕrare al drepturilor lor este acelaș pentru toțĭ, și plecând de la ideia că a se admite că fie-care dintr'ênșiĭ să fie privit ca trebuind a figura individualmente în instanță. ar da loc, din causa numĕruluĭ maĭ tot-d'a-una mare al celor ce compun o asemenea ceată, fie la numeroase amânărĭ din causa ne îndeplinireĭ procedureĭ pentru citațiunĭ, fie la continue suspendărĭ de judecată din causa de deces saŭ de schimbare în starea civilă a unnia din eĭ și că, dar, un asemenea proces ar putea să rĕmână într'un mod indefinit neresolvat, ceea ce ar fi contrariŭ intereselor nu numaĭ acelor ce să află în judecată cu o asemenea ceată, dar contrariŭ intereselor ceteĭ chiar, — dispune în art. 75 al. 8 din procedura civilă, ca cetele de moșnenĭ să se chieme printr'o citațiune colectivă, însoțită de o singură copie după cererea reclamantuluĭ, și ca această citațiune să coprindă numele ceteĭ de moșnenĭ;

Considerând că din momentul ce în virtutea citatuluĭ articol, ceata de moșnenĭ, iar nu fie-care din moșnenĭ în parte, este citată în judecată, urmează că ceĭ ce compun o asemenea ceată nu figurează în instanță ca invidualmente chemațĭ, dar ca făcênd parte dintr'o colectivitate căreia legiuitorul a voit, pentru considerațiunĭ de utilitate, a-ĭ recunoaște o personalitate când a fost vorba de acțiune în judecată;

Considerând că din obligația pusă primaruluĭ comuneĭ prin citatul articol de a da citațiunea în cunoștința tutulor moșnenilor, procedând conform art. 74 procedura civilă, — și care nu însemnează de cât că primarul este dator a comunica moșnenilor cıtațiunea, — nu se poate deduce că eĭ trebuesc a fi privițĭ ca fiind chemațĭ și ca stând în instanță într'un mod individual, căcĭ o asemenea conclusie ar fi în contradicțiune cu prima parte a articoluluĭ care spune că ceata, ca *colectivitate*, și dar. nu fie-care moșnean în parte, va fi chemată în judecată, și maĭ cu seamă ar fi a nu se ține seamă de motivul ce s'a arătat că a făcut pe legiuitor a lua o asemenea dispozițiune;

Considerând că ast-fel fiind, moartea unuia din aceștĭ moșnenĭ nu poate suspenda judecata, căcĭ în virtutea art. 254 lit. *b* din procedura civilă, suspendarea judecățeĭ nu poate avea loc de cât în caz când partea chemată în judecată a încetat din viață, — și partea chemată în judecată este ceata, iar nu moșneanul încetat din viață; — că afară de aceasta, moartea unuia din moșnenĭ nu poate autoriza a se pretinde într'un mod rațional că partea a încetat din viață, căcĭ ceata de moșnenĭ — singură pe care legea o consideră ca parte în proces, — nu încetează de a exista prin decesul unuia dintr'ênșiĭ...

Și când aceasta este interpretarea ce se dă art. 75 al. 8 din pr. civ. de Inalta Curte de Casație și Justiție în Secțiunĭ-Unite, nu credem ca una din secțiunile eĭ să dea menționatuluĭ articol un înțeles contrariŭ, căcĭ atuncĭ legea n'ar maĭ fi lege, ci un joc de basculă.

Dar ce nu se poate într'o țară în care de fapt nu există de cât o putere în Stat: *puterea executivă*, care singură impune legi prin Adunăturile eĭ numite Adunărĭ legislative, și inspiră hotărîrĭ uneĭ justițiĭ care, contrariŭ art. 31 din Constituție, emană de la dênsa, iar nu de la Națiune? Ce nu sĕ poate, maĭ ales în procesul de care e vorba, când unul din membriĭ Executiveĭ este advocatul uneia din părțile în litigiu, și când acest membru este ministru al Justițieĭ ce nu poate să nu influințeze pe judecătoriĭ a căror înaintare depinde de voința sa absolută?

Și în judecata dintre Dobridorenĭ și Risipițenĭ, D. Alexandru Marghiloman, ministru secretar de Stat la departamentul Justițieĭ, e advocat al Risipițenilor cu contract, prin care se obligă a susține procesele acestora cu Dobridoreniĭ pentru 700 pogoane, și cu Statul pentru 3000 pogoane. până la desăvîrșita hotărîre, precum se poate vedea din procura generală subscrisă de 748 moșnenĭ Risipițenĭ câțĭ aŭ moșie în hotarul Risipițiĭ, legalizată de Primăria comuneĭ Risipițiĭ la No. 1026 din 1886, în cât, advocatul Risipițenilor care a pledat la Curtea de Apel, și care pledează la Inalta Curte de Casație este căptușit cu omnipotentul ministru al Justițieĭ, care a încasat de la moșneniĭ Risipițenĭ aproape o jumătate de milion drept onorarul sĕŭ ca apĕrător al lor; când Dobridoreniĭ nu aŭ de susțiitor al lor de cât un simplu muritor, pe D. Elie Cioculescu, ce nu numaĭ n'a luat un ban de la Dobridorenĭ, dar chiar a dat din averea sa maĭ mult de patru-zecĭ de miĭ de leĭ pentru susținerea dreptăților lor, un om bolnav, care nu poate părăsi patul și care n'are altă putere la disposiția sa de cât presa, pe care și pe aceia 'ĭ-o impută asociatul D-luĭ Marghiloman, care a zis înaintea Inalteĭ Curțĭ de Casație că susțiitoriĭ Dobridorenilor sunt niște exploatatorĭ aĭ acestora, carĭ insultă prin publicitate pe judecători,—dacă a arĕta contradicțiile judecătorilor este a insulta, și dacă a cheltui din propriul lor avut este a exploata! Și dacă a se ruina cine-va pe sine pentru sprijinirea uneĭ cause juste se numește exploatare, ce nume sĕ poate da faptuluĭ de a încasa de la o comună sute de miĭ de leĭ maĭ 'nainte de a vedea acea comună alb în căpistere, fără ca încasatorul să cheltuiască de cât sofisme, chițibușurĭ ce nu costă o centimă, influență și . . . tot arsenalul de mijloace reprobate de simțul de onestitate, prin care se face întunerec și să întêrzie dreptatea celuĭ ce o are, și de multe orĭ sĕ perde?

Pe când procesul se afla înaintea Curțiĭ de apel, Dobridoreniĭ rĕspundeaŭ adversarilor lor carĭ îĭ amenințaŭ cu a-tot puternicia advocatuluĭ lor: *Nu ne e teamă; avem judecătorĭ la Bucureștĭ*! Dobridoreniĭ s'aŭ înșelat, avênd credința moraruluĭ de la *Sans-Souci*. Ceĭ treĭ judecătorĭ carĭ aŭ pronunțat deciziunea cu No. $^{108}/_{92}$ nu seamănă nicĭ pe departe cu judecătoriĭ de la Berlin din timpul luĭ Frederic cel Mare, când un morar sĕrman putea să zică, nu unuĭ ministru palatist, ci chiar unuĭ puternic monarch când să vedea amenințat: *Nu-mĭ e frică Majestate; avem judecătorĭ la Berlin!* Eraŭ atuncĭ judecătorĭ în Prusia, pentru că domnea Frederic cel mare. Și cum să avem noĭ judecătorĭ astă-zĭ în România, când ministru al justițieĭ e D. Marghiloman, care închide ochiĭ la asasinate, și face să se condamne la închisoare cetățeniĭ bătuțĭ de comisariĭ și de bătăușiĭ plătițĭ de puterea executivă? care Domn Maghiloman, ministru al justițieĭ fiind, privește cum spadasiniĭ armațĭ intră în redacțiile ziarelor, bat până la sînge pe di ectorĭ și pe redactorĭ ca într'o țară locuită de o populație sĕlbatecă, și capul justițieĭ nu ia nicĭ o mĕsură pentru pedepsirea culpabililor; care Domn Marghiloman. patru anĭ d'a rêndul, începênd de la 1886, a luat dijmă din patru una de la un spre-zece miĭ pogoane ale Risipițenilor, nu ca să le câștige procesul cu Dobridoreniĭ, căcĭ procesul era perdut definitiv, ci numaĭ ca să le prelungească agonia.

Cu asemenea oamenĭ de stat, ca advocatul Risipițenilor, al companieĭ Goetz și al Bedmarilor nu pe Prusia din timpul luĭ Frederic cel Mare o avem în România, ci pe Iudea de sub Achab, răpitorul vieĭ luĭ Naboth, Naboth judecat de judecătorĭ ca ceĭ ce aŭ judecat pe redactorul ziaruluĭ *Adevĕrul*, cu martorĭ ca martoriĭ adușĭ de procuroriĭ D-luĭ Marghiloman, și lapidat în țarina în care maĭ târziŭ câiniĭ aŭ lins sângele luĭ Achab.

Când nicĭ o frunte n'a maĭ rĕmas sus sub oameniĭ cu tradițiunĭ feudale care ne guvernă; când totul a fost umilit, batjocorit: și representațiune națională, și putere judecătorească, și armată, și biserică, am dori ca cel puțin Inalta Curte de Casație și de Justiție să rĕmâe în picioare, pentru onoarea magistratureĭ și demnitatea țĕreĭ, și pentru că ceĭ ce n'aŭ în partea lor de cât dreptatea, să găsească un refugiŭ în contra puternicilor zileĭ și fără de-legile lor.

N. B. Lŏcusteanu.

Home-rule

LONDRA, 5 Iunie. — Camera comunelor a continuat discuția articoluluĭ de Home-rule. Ea a adoptat cu 310 voturĭ contra 165 un amendament al D-luĭ Balfour modificat de D. Russel, în favoarea parlamentuluĭ imperiuluĭ, cu toate protestările D-luĭ Sexton.

Cu ocasiunea unuĭ amendament al D-luĭ Horack Plun-Kett, D. Morley a făcut oare-

carĭ concesiunĭ în favoarea persoanelor ce ar fi fost întrebuinţate înainte de a se pune în vigoare bilul de Home-rule. Cu toate că acest amendament a fost respins, D. Clavey a protestat declarând că naţionaliştiĭ nu pot face nicĭ o concesie.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

La Patrie : Faţă însă cu gravitatea faptuluĭ înaintat contra Principeluĭ Ferdinand, trebuia ca acea informaţiune să fi primit o desminţire zdrobitoare şi nediscutabilă.

Când un ofiţer oare-care loveşte pe un soldat, faptul este regretabil ; dar când acest ofiţer este Moştenitorul Tronuluĭ, faptul ia o importanţă extraordinară, căcĭ înfăţişează sub o lumină urîtă purtarea şi procedările viitoruluĭ Rege.

Nu era suficient dar ca oameniĭ serioşĭ să nu dea crezământ falşeĭ ştirĭ publicată de *Adevĕrul* ; trebuia ca în privinţa eĭ să nu rĕmână nicĭ măcar umbra uneĭ îndoelĭ posibile, ca *toată lumea* să fi fost convinsă până la evidenţă de neesistenţa faptuluĭ alegat. Aceasta era imperios necesar în interesul Principeluĭ, pentru prestigiul Dinastieĭ, pentru demnitatea Ţĕreĭ.

Cum se putea atinge acest scop ?

Oare prin ceia ce s'a făcut ? Prin intervenirea ofiţerilor din batalionul I de vênĕtorĭ, prin o rectificare impusă *Adevĕruluĭ* ? In fine, prin violenţele brutale şi barbare esercitate de aceştĭ ofiţerĭ asupra directoruluĭ şi personaluluĭ ziaruluĭ ? De sigur că nu !

Fiind cunoscute ideile speciale de care ofiţeriĭ sunt conduşĭ asupra spirituluĭ de corp şi asupra solidarităţeĭ, înţelegem, până la un oare-care punct, că ofiţeriĭ din batalionul I de vênĕtorĭ să se fi mişcat la citirea falşeĭ ştirĭ publicată contra comandantuluĭ lor. Dar ne este greŭ să credem ca această emoţiune să fi mers până la desperare şi să fi provocat actul nescuzabil, neauzit, de care s'aŭ făcut vinovaţĭ.

Eĭ ar fi trebuit să cugete,—şi timpul nu le-ar fi lipsit, căcĭ afacerea a durat două zile, — că intervenirea lor era cu totul intempestivă, pentru că, dacă era vorba de comandantul lor, acest comandant era, în acelaşĭ timp, un înalt personagiŭ politic, Moştenitorul Coroaneĭ, şi că intervenirea lor lua ast-fel un caracter politic, ceea ce este în absolută contrazicere cu caracterul unuĭ militar, maĭ cu seamă când el procedeză în corp.

Eĭ ar fi trebuit să cugete că impunênd chiar *Adevĕruluĭ* o desminţire, eĭ nu aduceaŭ Principeluĭ nicĭ un serviciŭ eficace, căcĭ cu toată această desminţire, tot maĭ puteaŭ rĕmâne, în spiritele unora, oarĭ-carĭ îndoelĭ în această privinţă.

Eĭ ar fi trebuit să cugete că este inadmisibil din partea unuĭ ofiţer de a se pune în numĕr de doui-spre-zece, bărbaţĭ sănătoşĭ şi armaţĭ, să brutaliseze, acasă la dênsul, pe un bĕtrân desarmat.

Eĭ ar fi trebuit să cugete că prin loviturĭ, prin forţa brutală, nu se dovedeşte absolut nimic ; că eĭ ar fi putut chiar să omoare pe D. A. V. Beldiman, fără a infirma în nimic faptul calomnios pe care 'l înaintase.

In fine, eĭ ar fi trebuit să cugete că departe de a aduce vre un serviciŭ oare-care Principeluĭ, nu făceaŭ de cât să amestece numele Sĕŭ cu o ilegalitate flagrantă, că dacă calomnia era in sarcina *Adevĕruluĭ*, brutalitatea era de partea lor şi că măreaŭ scandalul, in loc de a aduce un remediŭ.

Ast-fel, din toate puntele de vedere, intervenirea D lor ofiţerĭ în această afacere este deplorabilă şi n'o putem îndestul regreta.

Dar ceea ce provoacă o adâncă indignaţiune, este atitudinea luată, în această cestiune, de guvern, căcĭ numaĭ el singur putea să împiedice scena barbară, care s'a petrecut la redacţia *Adevĕruluĭ*, el singur avea mijloacele de a distruge calomnia aruncată de acest ziar contra Moştenitoruluĭ Tronuluĭ, de a apăra într'un mod eficace prestigiul Principeluĭ şi al Dinastieĭ. Aceasta era pentru guvern o datorie imperioasă. Ca tot-d'a una, când e vorba de Dinastie, el a lipsit de la această datorie.

In adevĕr, guvernul, şi numaĭ guvernul, era dator să ia în mână această afacere de la începutul eĭ.

Ar fi fost de ajuns un cuvênt, o dorinţă a D-luĭ ministru de resbel pentru a linişti pretinsa emoţiune a ofiţerilor. In loc de a spune acest cuvênt, de a'şĭ exprima această dorinţă, guvernul pare că a voit să împingă pe ofiţerĭ la o intervenire care s'a sfîrşit cu escesele cunoscute. Nu pentru prima oară *Adevĕrul* publică contra Principeluĭ Ferdinand o calomnie saŭ injuriĭ din cele maĭ tarĭ. Cu toate acestea, până aci, ofiţeriĭ din batalionul I de vênătorĭ nu s'aŭ mişcat, nu aŭ protestat. Şi de astă dată chiar eĭ nu s'ar fi mişcat, dacă n'ar fi fost încurajaţĭ, dacă nu pe faţă cel puţin într'un mod tacit, de inerţia guvernuluĭ.

D. ministru de resbel ar fi putut opri în loc orĭ-ce acţiune a ofiţerilor, rugându-ĭ să nu se amestece în această afacere, de îndată ce a luat cunoştinţă de prima lor visită la *Adevĕrul*.

Guvernul ar fi putut să prevină această acţiune, luând el iniţiativa.

El ar fi trebuit, maĭ întêiŭ, prin *Monitorul oficial*, să desmintă într'un mod categoric, faptul alegat contra Principeluĭ. Apoĭ, pentru a sprijini desminţirea şi a o justifica, el ar fi trebuit să urmărească pe D. A. V. Beldiman înaintea tribunalelor, conform legeĭ.

Azĭ, când scandalul este complect, ziarele oficioase veştejesc procedeurile *Adevĕruluĭ* şi apără purtarea ofiţerilor. Foaia familieĭ Lahovary se agaţă de libertatea preseĭ şi plânge că, după legislaţiunea noastră, este greŭ de a se apăra contra calomnieĭ, un părinte de familie saŭ „un comerciant", că defaimarea prin ziare rĕmâne, mult timp, nepedepsită.

Dar foaia guvernamentală uită cu voinţă că, în această afacere, este vorba de Principele Ferdinand, Moştenitornl Coroaneĭ, şi că acesta nu este nicĭ un simplu „părinte de familie", nicĭ „un comerciant" oare-care. Ca membru al familieĭ regale, Principele Ferdinand poate fi în modul cel maĭ eficace apărat contra calomniilor prin presă, aplicând culpabililor legile existente.

In adevĕr, liberaliĭ, revisuind în 1884 Constituţiunea, aŭ voit ca membriĭ Dinastieĭ noastre să fie la adăpostul orĭ-căror atacurĭ şi ca acestea să poată fi reprimate dacă ele se produc.

Pentru aceasta Constituţia liberală a adoptat principiul următor, înscris în aliniatul 10 din art. 24 din Constituţie:

Delictele de presă sunt judecate de juraţĭ, *afară de acelea carĭ sunt comise contra persoaneĭ Regeluĭ şi a membrilor familieĭ regale saŭ contra suveranilor Statelor streine Aceste delicte vor fi judecate de tribunalele ordinare, după dreptul comun.*

Guvernul nu era dar de loc redus la neputinţă. El putea să urmărească pe D. A. V. Beldiman, fără a se teme de o achitare.

Ar fi trebuit să facă aceasta, căcĭ acesta era singurul mijloc de a dovedi, într'un mod indiscutabil, că faptul alegat de *Adevĕrul* nu era de cât o calomnie Chemat înaintea tribunalelor, D. A. V. Beldiman n'ar fi putut dovedi acest fapt imaginar şi ar fi fost frumos condamnat, şi toată lumea ar fi fost convinsă, familia regală ar fi obţinut o satisfacţie sdrobitoare şi *Adevĕrul*, căruia i s'ar fi dovedit calomnia, ar fi fost pentru tot-d'a-una discreditat.

Dar guvernul n'a procedat ast-fel, n'a voit să procedeze ast-fel.

D. ministru de resbel avea o veche socoteală de regulat cu d. A. V. Beldiman ; nu-ĭ iartă publicarea scrisoareĭ luĭ *Julie-la-Belle* şi nu-ĭ displăcea ca ziaristul care îl atacă mereŭ să fie brutalisat. El lasă dar pe ofiţerĭ să lucreze.

Guvernul întreg a adoptat ca sistemă de a pune mereŭ înainte persoana M. S. Regeluĭ şi familia regală, pentru a se acoperi pe el însuşĭ. Ar zice cine-va că el ţine să micşoreze prestigiul Dinastieĭ noastre. In această ocasiune încă, el a procedat tot în sensul acestuĭ sistem. Asupra luĭ cade toată rĕspunderea acesteĭ afacerĭ maĭ mult de cât deplorabilă.

INFORMAŢIUNI

Nenea Iancu Brătescu era s'o păţească una lată de tot.

Venind din Buzĕŭ, trenul s'a oprit lângă gara Vintileanca, în urma inundaţiilor, care aŭ rupt terasamentele.

Dându-se jos din vagon, nenea Iancu s'a dus pe jos câţĭ-va paşĭ să mĕsoare adâncimea apeĭ. Cât pe aci era să se înece, dacă un conductor nu l'ar fi tras înapoĭ în vagon.

La drept vorbind, nenea Iancule, ar fi fost o mare ruşine să te înecĭ în apă alăturĭ cu broaştele. Inţelegaem să te înecĭ într'un decalitru de vin !

Primim dese plângerĭ în contra serviciuluĭ barometric al primărieĭ.

Rugăm pe D. Nicu Filipescu să dea ordine severe, ca dezgustătoarele trăsurĭ ale serviciuluĭ barometric al primărieĭ, să nu maĭ defileze între orele opt, nouĕ şi zece seara pe stragele Capitaleĭ.

Iar plouă.

Şi ploaia aceasta, care este generală în toată ţara, va zdrobi ultimele speranţe ale agricultorilor noştri în privinţa îmbunătăţireĭ reçolteĭ porumbuluĭ.

Preţul porumbuluĭ ce se află în magaziile din Galaţĭ, Brăila şi Constanţa s'a urcat foarte mult.

La concursul general al anuluĭ I ţinut la şcoala de Architectură aŭ trecut cu succes examenele, următoriĭ elevĭ :

Popescu Vasile, Galatis Stelian, Popescu Theodor, Petrescu I. Constantin, Drăgoĭ Sava, Udrescu Nicolae, Negoescu Athanasie, Erlich Iosef, Stein Adolf, Christoloveanu Anastasie.

Consiliul comunal al Capitaleĭ este convocat pentru diseară.

La ordinea zileĭ este discuţiunea bugetuluĭ.

D. Dr. Gavrilescu, iuspector sanitar, a inspectat judeţele Olt şi Romanaţĭ.

Zilele aceste D-sa va face un raport voluminos asupra stăriĭ sanitare a judeţuluĭ Dolj.

Adĭ se face în toată ţara alegerea comitetelor permanente.

Trupa de operetă franceză îşĭ va începe pepresentaţiile sale imediat ce vremea se va schimba.

In Iaşĭ s'a constituit un comitet, compus din D-niĭ Dr. Bogdan, Gr. Butureanu, A C. Cuza şi I. Paul, pentru a se da un banchet D-luĭ A. D. Xenopol, eruditul şi neobositul profesor universitar şi scriitor, care a terminat de curênd al şeaselea şi ultimul volum al manumentaleĭ sale scrierĭ *Istoria Românilor din Dacia Traiană.*

Banchetul va avea loc Sâmbătă 12 Iunie, ora 7 seara, în saloanele oteluluĭ Traian. Cotizaţiunea fixată la 20 de leĭ va trebui să fie depusă până la 8 Iunie cel maĭ târziŭ la librăria Maximovicĭ, Iaşĭ, strada Golia No. 54, de unde se va elibera şi cartea de intrare.

Rîul Ialomiţa s'a revĕrsat la Broştenĭ înecând aporape întreg satul.

Rîul Vedea a rupt toate podurile din cursul sĕŭ, întrerupând circulaţia pe soselele judeţene şi vecinale.

Studenţiĭ carĭ aŭ fost în excursiune cu D. profesor Gr. Tocilescu aŭ sosit aseară în Capitală.

Listă de subscripţie

Pentru a se veni în ajutorul inundaţilor din judeţul Iaşĭ.

	Leĭ B.
Ziarul Adevĕrul	100 —
D. N. B. Lŏcusteanu	20 —
Total	120 —

Ziarele ce ne sosesc astăzĭ din Iaşĭ, descriŭ în colorile cele maĭ negre mizeria populaţiuneĭ rurale din judeţul Iaşĭ în urme inundaţiilor Facem din noŭ apel la sufletele caritabile să se grăbească a veni în ajutorul acestor nenorociţĭ Orĭ-ce sumă, va fi primită cu recunoştinţă,— şi să nu uităm vorba înţeleaptă că în asemenea împrejurărĭ cine dă *la timp* dă de douĕ orĭ

Un vapor englez numit Voodiville s'a înomolit în Dunăre în dreptul oraşuluĭ Tulcea, întrerupênd şi circulaţia vaselor. S'a trimes şlepurĭ în ajutor spre a 'l descărca.

Alaltă-erĭ a fost un consiliŭ de miniştri la ministerul de interne.

Cutia cu scrisori

Suntem rugaţĭ a publica următoarele :

Domnule Director,

Nădăjduind într'un viitor maĭ bun am venit din Galaţĭ în Bucureştĭ spre a-mĭ continua studiul la Universitate. Speram că autoritatea bisericească din Bucureştĭ îmĭ va da tot concursul, căcĭ sunt diacon şi am venit cu învoirea şi bine-cuvêntarea Episcopuluĭ Dunăreĭ-de-jos, avênd act de transferare în regulă M'am înscris la facultatea de Teologie şĭ la facultatea de Litere. M'am presentat apoĭ la Mitropolie cu actul de transferare şi am cerut să mi se dea voe să servesc când aşĭ găsi vre-o ocaziune şi să fiŭ recunoscut diacon în Bucureştĭ. Cererea mea a ajuns până la Mitropolit, care a încuviinţat cele ce ceream, fiind-că eraŭ drepte şi cuviincioase. M'am dus într'o zi să iaŭ actul de transferare şi pe când vorbeam cu sub-directorul, apare de-odată un om indignat nu ştiŭ de ce în ultimul grad ; era directorul cancelarieĭ Mitropolieĭ.

Mĕ întreabă cine sunt, spune că portul meŭ e de preot catolic şi începe să mĕ apostrofeze. Am voit să-ĭ arĕt că aşa e portul pe la Galaţĭ, dar nu m'a lăsat să zic un cuvênt şi devenind din ce în ce maĭ furios îmĭ dă a înţelege să părăsesc cancelaria că mĕ pot alege şi cu alt-ceva Tot-odată dă ordin să se anuleze raportul, prin care Mitropolitul îmĭ învoise să servesc şi mĕ recunoscuse ca diacon. M'am retras mâhnit şi plin de indignare, am scris câte-va rêndurĭ, prin care înfieram purtarea neumană şi nedemnă a acestuĭ domn şi le-am publicat prin ziarul *Adevĕrul*. Perzênd speranţa de a maĭ căpăta un loc de diacon, am căutat cel puţin unul de cântăreţ, am găsit la biserica Pitar-Moş unde am funcţionat pâna la sfîrşitul luĭ Aprilie trecut.

In acest timp directorul Mitropolieĭ află că am această slujbă şi dă ordin în scris să fiŭ imediat destituit, sub nişte motive neînchipuite. Judece-l orĭ-cine cât de uman, cât de creştin, cât de raţional şi capabil e acest domn, autoritate bisericească, representantul luĭ Christos pe pămênt. Dar ca să se convingă orĭ-cine că spusele mele sunt cu desăvîrşire exacte şi să vadă ce giuvaer de director are sfînta Mitropolie din Bucureştĭ, reproduc chiar raportul de distituire. Iată-l :

„Diaconul C. I. Kihaia se opreşte de la orĭ-ce serviciŭ bisericesc, pentru că nu se poartă conform canoanelor şi pentru că are curs la publicitate prin gazete spre a calomnia autoritatea bisericească "

Câte vorbe atâtea neroziĭ. In administraţia bisericească a opri de serviciŭ pe un preot saŭ diacon însemnează a-ĭ interzice, în urma uneĭ greşelĭ, de a servi în vestmintele sfinţite înaintea sfinteĭ mese şi aceasta pe un timp anumit : douĕ, treĭ lunĭ e c., după gravitatea greşeleĭ. Dar nicĭ-odată nu s'a vĕzut un preot saŭ diacon oprit de a cânta în biserică, fiind-că la strană poate cânta orĭ-cine ştie, — şi încă oprit pentru vecie ! Directorul zice că nu sunt vrednic nicĭ a fi cântăreţ, de şi am învĕţat şeapte anĭ pe băncile seminaruluĭ şi de şi am servit în Galaţĭ la biserica catedrală a Episcopieĭ Dunăreĭ-de-jos treĭ anĭ ca diacon. Ar crede cine-va că cine ştie ce crimă am sĕvîrşit în Bucureştĭ ; dar însuşĭ directorul Mitropolieĭ nu 'mĭ-a găsit de cât următoarele douĕ închipuite învinuirĭ, pe baza cărora a conchis că nu sunt vrednic nicĭ să calc în biserică.

a) Că nu mĕ port conform canoanelor.

Directorul cancelarieĭ sfinteĭ Mitropoliĭ din Bucureştĭ n'a putut găsi de cât în imaginaţiunea sa canoanele conform cărora nu mĕ port eŭ Dacă e vorba de canoane, apoĭ eŭ mĕ port conform lor şi o pot proba. Directorul Mitropolieĭ, după cum se deduce din raportul sĕŭ, se vede că n'a deschis de când este el codul bisericesc, Pidalionul, şi cele-l-alte cărţĭ de legislaţiune bisericească şi nicĭ idee n'are, nu de ce se cuprinde în ele, dar nicĭ chiar de existenţa lor. Să probez aceasta.

Maĭ întêiŭ relativ la pălărie, pe care n'o poate suferi acest domn şi mulţĭ tarĭ în cerbice ca el, afle : Deschidă pravila bisericească tipărită în timpul luĭ Matheiŭ Basarab în Tĕrgul-Vesteĭ (1652) şi la pagina 82 va afla următorul titlu scris cu litere marĭ : „Semnele care sunt date de la Dumnezeu prea sfinţiţilor Mitropoliţĭ aĭ Ungro-Vlahieĭ". Va vedea înşirate cârja, mitra etc şi de-asupra tuturor o pălărie frumoasă cu nişte găitane lăsate pe spate. In dreptul fie căruĭ obiect e scrisă semnificaţiunea luĭ ; în dreptul pălărieĭ stă scris : „Pletitul gherdanul podobeşte capul. cu umbrirea duhuluĭ nevoeşte de ea vacul" : adică pălăria există în biserică din cele maĭ vechĭ timpurĭ, ea împodobeşte capul închipuind umbrirea daruluĭ duhuluĭ sfînt şi este una din podoabele chiar ale Mitropoliţilor dată de la Dumnezeu, cum zice pravila. Decĭ pălăria, departe de a fi anticanonică, e din contră reglementară şi conformă canoanelor.

Relativ la haine, afle că nu sunt reglementate nicăirĭ, fie-care le poartă cum vrea, maĭ strîmte, maĭ pe talie etc, după cum se poate vedea chiar în Bucureştĭ, unde nu se găsesc duoĭ preoţĭ, carĭ să aibă aceeaşĭ croială de haine, fie chiar de la aceeaşĭ biserică ; poate că une orĭ greşeşte şi croitorul saŭ maĭ intervine şi spiritul de economie.

Acum relativ de pĕr. In Epistola I către corinthenĭ cap. 11 vers. 14 se zice : „Aŭ nu şi însăşĭ natura vĕ învaţă pe voĭ că bărbatul purtând plete se sluţeşte, iar femeia purtând plete se împodobeşte ?" Aceasta din sfînta scriptură şi mi se pare clar. Apoĭ canonul 42 sinodul VI ecumenic în acord cu citatul din sfînta scriptură zice ; „Ceĭ ce poartă negru şi plete rătăcind prin cetăţĭ, printre femeĭ şi bărbaţĭ mirenĭ petrecênd şi empanghelma lor ocărînd, de vor primi a-şĭ tunde pletele să fie primiţĭ în cetăţĭ, iar de nu să se gonească în pustie, de unde şi pre-numirea lor o aŭ luat". Aceasta din codul bisericesc, din Pidalion. Interpretarea canonuluĭ citat ţine 6 paginĭ şi începe ast fel : „Insemnează din acest canon că dacă după apost. Pavel tot bărbatul purtând plete se sluţeşte, vorbind de oamenĭ în deobşte, cu atât maĭ vîrtos preoţiĭ, maĭ cu seamă ceĭ tinerĭ şi diaconiĭ, că uniĭ ca aceştia cu cât smintesc pe alţiĭ cu feţele lor cele tinere şi fără barbă, cu atât smintesc şi cu pletele lor cele lungĭ şi pieptĕnate."

E destul de clar. Nu voesc să maĭ înşir toate canoanele în acord cu acestea, căcĭ ar fi să abusez de ospitalitatea ziaruluĭ, trebuind a scri cel puţin 10 colĭ, şi nu cred că eŭ sunt chemat a îndrepta lucrurile, maĭ cu seamă că intenţiunea mea este de a arĕta că sunt pe nedrept lovit.

Acestea zice dreptul bisericesc, dar prin capul cuconuluĭ Fănică ele n'aŭ trecut, el nu şi-le-a apropriat căcĭ n'a studiat, dar a auzit de dreptul bisericesc, a auzit de canoane şi-ĭ place atât de mult să facă pe eruditul în cele bisericeştĭ, în drept maĭ cu seamă, în cât îşĭ concepteazā şi

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVERUL"

(103)

FORTUNE DU BOISGOBEY

Blana spânzuratului

(Urmare la Lojeaesângerată)

CAPITOLUL VIII

Negustorul de ochelarĭ rămase rece. Curtea Rusească nu'l atinge câtu-şĭ de puţin.

— Saŭ a vre unuĭ exilat Polonez ce o fi adus'o din Siberia, reluă caraghiosul de comisar.

—Cincĭ sute-două-zecĭ strigă un negustor. Eŭ iubesc polonia ; dar nu pe burgheziĭ care vin să'şĭ bage nasul în afacerile noastre, adăogă el încetişor.

— Minunat, domnilor. Ştiam eŭ bine că n'o să ne oprim în drum. Numaĭ să ne grăbim că e „târziu. Cincĭ-sute-două-zecĭ. Stânga nu zice nimic ?

Şi ciocanul începu a-se învârti în mâna comisaruluĭ gata să lovească în măsuţă ; dar Simancas tăcea. El nu renunţa la haină ; numaĭ, se întreba dacă, în loc să urmărească o luptă care putea să'l ducă foarte departe, n'ar face maĭ bine să lase să se adjudece şi să se înţeleagă pe urmă cu cumpărătorul.

Faţa amiculuĭ Polonieĭ, începuse a se lungi, căcĭ confraţiĭ luĭ nu'ĭ dăduseră însărcinarea de a trece peste cifra de cincisute, şi îĭ era teamă să nu rămână cu blana pe socoteala luĭ.

— Are noroc, Anverpinul, zise râzând o nepustoreasă. Toate afacerile cele bune sunt pentru el. Trebue să aibă în buzunar frânghie de la spânzurat.

Din toate facultăţile spirituluĭ, memoria e cea maĭ capricioasă, cu siguranţă. Ea are adormirĭ neexplicabile, şi trezirĭ neprevĕdute.

Cum gluma uneĭ telelițe aminti deodată căpitanuluĭ un fapt uitat ? De ce fără veste 'şĭ aduse el aminte că, în seara în care se spânzurase la Julia, Golymine purta această haină cu guler de zibelină ? Darcy chiar îĭ povestise că, Simancas aflând la cerc noutatea despre moartea prietenuluĭ sĕŭ, ţinea foarte mult să ştie cum era îmbrăcat în ultima'ĭ oră, şi cât de rĕŭ şi-a ascuns emoţiunea când Lolif îl asigurase că Golymine murise îmbrăcat în haina cu blană. Acele amanunţimĭ îĭ veneaŭ acum în minte luĭ Nointel c'o limpiditate ciudată şi 'şĭ zise îndată :

— Totul se explică. Haina trebue să fie împănată cu secrete.

— Cincĭ-sute-două-zecĭ ! reluă comisarul. Cincĭ-sute-două zecĭ de francĭ o blană de-o mie de ruble. Nimenĭ nu maĭ vrea ?.... Odată ? de două orĭ ?

— Cincĭ-sute-cincĭ-zecĭ, zise Nointel.

Intrarea în luptă a acestuĭ jucător noŭ făcu sensaţie. Comisarul îl cunoştea din vedere venind adesea la vânzările lucrurilor de artă, şi 'ĭ adresă un zîmbet graţios. Telaliĭ începură a'l privi c'o curoisitate luătoare în râs şi se înţeleseră îndată să lase pe ceĭ douĭ burghejĭ să se hărţuiască cu bilete de bancă pentru o haină pe care nicĭ unul din eĭ n'ar fi dat nicĭ treĭ galbenĭ. Din toţĭ ceĭ de faţă însă, cel maĭ mirat fu Simancas. Nicĭ prin gând nu 'ĭ trecuse că căpitanul era acolo ; căcĭ din colţul din care şedea el, nu putea să'l vadă ; dar recunoscu vocea luĭ clară şi muşcătoare ; o recunoscu şi făcu un pas înainte, eşi din ascunzătoare, se descoperi şi ceĭ douĭ adversarĭ se găsiră faţă în faţă.

Peruvianul era galben căcĭ se simţea prins ; iar Nointel îl măsură de sus până jos c'un aer batjocoritor de parcă 'i zicea : Aide ! urcă preţul ! te-aşteptat.

— Şease-sute, murmură Simancas.

— Şeapte-sute sĕspunse Nointel.

— Şeapte sute la dreapta ! proclamă comisarul. Rĕspunsul stângeĭ.... pierdem vremea, Domnilor... înainte vĕ rog.

— O 'mie, articulă, nu fără greutate complicele luĭ Golymine.

— Să vedem ce zice dreapta ! N'am ajuns la sfârşit.

— Ticălosul acesta o să mĕ coste gros, cugetă Nointel, dar nu'l voiŭ lăsa. O mie două sute, zise el tare.

O mie două sute cincĭ-zecĭ.

Şlechca traficanţilor nu maĭ putea de bucurie.

— Acum nu maĭ pune de cât câte cincĭ-zecĭ, zicea între dinţĭ teleliţa care vorbise de frânghia de la spânzurat.

— Asta trebue să fie haina mă seĭ, zise o alta.

— O mie treĭ-sute, strigă Noentil.

Şi încetişor :

— Ticălosul ! Cele treĭ miĭ de francĭ ce mi am înat în buzunar, aŭ să se ducă Voiam să'mĭ cumpăr un cal de la Tattersall, şi n'o să m'aleg de cât c'o zdreanţă.... dacă m'oiŭ alege cu ea.

— Domnul doreşte să examineze blana, întrebă comisarul, care crezu că se cam lasă. Treceţĭ haina la Domnul.

Băiatul care, de-un sfert de oră, plimba cu triumf haina de colo, colo o aduse căpitanuluĭ.

— O mie cincĭ sute, reluă pe dată Simancas.

Nointel, fără să se grăbească, începu a pipăĭ gulerul şi căptuşala. Ştia el bine că nu vor adjudeca până ce el nu va sfârşi, şi în timp ce sufla cu gravitate în blana de zibelină, degetele əxploraŭ pe dedesubt.

— O mie şase sute, zise el ridicând capul.

După pipăit simţise că sub blană eraŭ hârtiĭ ascunse.

— O mie şease sute cincĭ-zecĭ rĕspunse cu turbare Simancas care înţelegea foarte bine de ce adversarul pipăise blana cu atâta grije.

— O mie şeapte sute, rĕspunse căpitanul.

El se gândea :

De va fi nevoie să mĭ se ducă şi toate economiile chiar, voiŭ ţine piept.

— Stânga, cere să vadă ?.... Nu. Einutil. Să vede preţul lucruluĭ. Aşa dar, ce zicem ?

— O mie şeapte sute cincĭ-zecĭ.

— O mie opt sute, rĕspunse, Noentel.

— O mie opt-sute cincĭ-zecĭ.

Simancas se apăra gradat. In acst moment, simţi că cine-va îl trage de mânecă şi se întoarse furios contra aceluia ce venea să'l deranjeze tocmaĭ la aşa moment. Acela era Saint Golmier, şi trebuia să aibă ceva foarte grav şi grabnic de spus Peruvianuluĭ, căcĭ 'l trase cu voie fără voie până la uşe şi începu aĭ vorbi încetinel.

— O mie nouă sute, dise căpitanul, cu glas nu tocmaĭ ridicat.

In acelaş timp, el se uită la comisar care părea destul de dispus să sfîrşească. Ciocanul se puse 'n mişcare.

(Va urma).

rapoartele tot basat pe acest drept. Eŭ nu mĕ mir de neştiinţa luĭ, căcĭ se găseşte şi la alţiĭ maĭ sus puşĭ, dar ţin să spun că ast-fel m'am purtat tot-d'a-una şi Episcopul de unde am servit nu mi-a zis nicĭ o dată nimic căcĭ ştie şi cunoaşte acestea. Puţinĭ se îndeletnicesc cu răsfoirea cărţilor bisericeştĭ, de şi se află în ele foarte multe lucrurĭ bune.

b). A doua învinovăţire e că am calomniat autoritatea bisericească prin gazete. Stupidă şi pretenţioasă concepţiune a acestor douĕ cuvinte: „autoritate bisericească," din partea cuconuluĭ Fănică. Aicĭ e vorba de autoritatea bisericească şi directorul crede că toată autoritatea bisericeĭ e concentrată în persoana luĭ, căcĭ pe el l'am calomniat, — dacă calomnie se poate numi dreapta mea observaţiune. Dar poate că are dreptate să creadă astfel şi eŭ nu-ĭ contest acestea, de cât fiind aşa, să vedem dacă autoritate bisericească se poate numi aceasta şi maĭ cu seamă creştină. Cine zice autoritate bisericească, zice lucru mare; închipueşte o persoană saŭ o instituţiune înzestrată cu toate calităţile divinuluĭ Iisus, o persoană care e cel maĭ vrednic următor al luĭ. Dar autoritea bisericească concentrată în persoana moralistuluĭ Fănică, e cu totul contrară, cu totul streină de divină doctrină a divinuluĭ Iisus şi cu apucăturĭ maĭ mult de cât anticreştine, sĕlbatice chiar. Christos a zis ucenicilor sĕĭ: „Intru aceasta vĕ va cunoaşte lumea că sunteţĭ uceniciĭ aĭ meĭ, dacă veţĭ avea dragoste între voĭ". Dar acest Eomn, membru al bisericeĭ luĭ Christos, ba ce zic, ba chiar autoritate bisericească, se arată cu fapta maĭ crud de cât tigrul şi maĭ rĕsbunător de cât cea maĭ sĕlbatecă fiară. Pentru că 'ĭ-am zis să fie maĭ cuviincios, m'a lipsit de pâinea zilnică pe mine şi familia mea Christos a zis: „Iubiţĭ pe vrăşmaşiĭ voştri, faceţĭ bine celor ce vĕ urăsc". El nu iubeşte nu pe vrăşmaşĭ, dar chiar pe ceĭ de o credinţă cu el, pe ceĭ ce servesc bisericeĭ, autoritate bisericească fiind. Christos a învĕţat, cucoane Fănică, să fiĭ blând şi smerit cu inima, şi tu cu autoritatea ta despotică viĭ să loveştĭ în mine în modul cel maĭ neomenos. Aşa se înţelege sublima morală a luĭ Christos, o sfîntă autoritate? Aşa se înţelege să erţĭ de 70 de orĭ câte 7? Dar tu, sfîntă autoritate, n'aĭ voit a-ţĭ cunoaşte greşala; ura şi sĕlbătăcia te-aŭ orbit ca să nu poţĭ vedea că loveştĭ într'un suflet, care nu-ţĭ făcuse nimic. Aĭ început printr'o indignare fără motiv, aĭ terminat printr'o faptă condemnabilă şi neertată nicĭ celuĭ maĭ crud păgân, necum ţie, autoritate bisericească. Aşa se practică oare frăţia, libertatea, egalitatea, dragostea şi dreptatea predicate de Iisus?

Făţarnici şi anticriştĭ! Aţĭ mutilat totul, aţĭ profanat totul în divina luĭ doctrină, căcĭ sunt mulţĭ ca tine, o! de treĭ orĭ sfîntă autoritate, carĭ aşa înţeleg şi aşa practică cele ce a învĕţat Iisus. Aţĭ ajuns maĭ rĕŭ ca fariseiĭ: morminte spoite şi vase lustruite numaĭ pe din afară.

Furĭ şi tâlharĭ! Stăpânițĭ lumea şi o conduceţĭ în prăpastia din care abia o scosese Mântuitorul Iisus, de vreme ce faptele voastre vor fi imitate de maĭ miciĭ voştri ca să vĕ placă, căcĭ aceasta o iubiţĭ Orĭ-cine nu vĕ pupă mânele, nu vĕ face temenele nedemne şi se arată demn în faţa voastră, e urît, persecutat, e lovit în traiul zilnic, aruncat pe drumurĭ şi silit a-şĭ căuta scăpare.

Vaĭ voue, fariseilor făţarnicĭ! Că strecuraţĭ ţintarul şi înghiţiţĭ camila; vĕ prefaceţĭ că ţineţĭ la formă fără să ştiţĭ cum, dar de fond puţin vĕ pasă, n'aveţĭ nicĭ o grijă. Nu e nimic dacă una predicaţĭ şi altă practicaţĭ; vi se pare că aceasta e ceva prea neînsemnat, în tot casul o greşală maĭ mică de cât forma giubeleĭ mele.

Drept a zis divinul Iisus, că rătăcirea cea maĭ de pe urmă, va fi maĭ rea ca dintêiŭ Şi încă aveţĭ curagiul să scrieţĭ negru pe alb că vĕ calomniază lumea!?

Făţarnicĭ şi anticriştĭ! De ar veni Christos încă o dată pe pămênt, v'ar trimite în fundul iaduluĭ, în întunericul cel maĭ din afară, pe voĭ 'naintea tuturor!

Desgustat de toate acestea şi amărît până în suflet de lovitura ce mi-a dat'o directorul cancelarieĭ sfinteĭ Mitropoliĭ din Bucureştĭ, prin faptul că mĕ înlătură din orĭ-ce serviciŭ bisericesc, fără să-mĭ găsească nu vină, dar nicĭ umbră de o acuzare temeinică;

Vĕzênd că haina clericală mĕ împedecă de a ocupa o altă funcţiune spre a mĕ putea întreţine:

Vĕzênd, după o tristă esperienţă de aproape un an, că autoritatea bisericească nu m'aprobă şi nu-mĭ permite să fiŭ nicĭ cântăreţ la o biserică, de şi sunt hirotonit diacon şi am servit la catedrala Episcopieĭ Dunăreĭ de Jos treĭ anĭ în această calitate şi de şi am venit în Bucureştĭ cu un act de transferare în regulă, din care se vede că mi-am îndeplinit în tot-d'a-una datoria şi n'am căpătat nicĭ cea maĭ mică observaţiune în tot timpul cât am servit;

Sperând că alt-fel îmĭ voiŭ putea procura pâinea zilnică fără atâtea necazurĭ şi neajunsurĭ;

Declar că, fără voia mea, silit fiind de cea maĭ nergră miserie, mĕ retrag din cler pentru tot-d'a-una.

Constantin I. Kihaia.

MAICA FILOTIA

I

Ce te-aĭ îmbrăcat în negru?
Negrul nu e pentru tine,
De 'ţĭ-aĭ pune altă haină
'Ţĭ-ar şedea cu mult maĭ bine.

Tînĕră şi drăgălaşă,
Ochi-ţĭ negri ca de mură
Nu-s făcuţĭ ca să citească,
Maĭ ales sfînta Scriptură...

Se 'nţelege, plicticoasă-ĭ
Leturghia dimineţeĭ,
Tu aĭ inimă aprinsă,
Visurile tinereţeĭ...

Şi de-aceea când se 'ntêmplă
Laicĭ să 'ntâlneştĭ în cale,
Pătimaş te uiţĭ la dênşiĭ
Şi suspinĭ cu-atâta jale.

Aĭ da naibeĭ şi tămâea
Şi întreaga mânăstire,
De-aĭ putea măcar o clipă
S'o petrecĭ în fericire.

Viaţa asta amărâtă,
Posturile, leturghia,
Mult 'ţĭ-aŭ micşorat splendoarea
Bună maică Filotia!...

II

De ce staĭ aşa pe gândurĭ
In chilia ta mâhnită?
Maică, tu eştĭ ca o frunză
Pe o mare rătăcită!

Mult e mândră noaptea asta
Tainică şi înstelată
Şi tu staĭ aci închisă,
Intre ziduri viaţa toată!

O privighetoare trează
De o rază argintie,
Cântă dulce şi tu maică
Ingropată eştĭ de vie.

Intropată între ziduri
Şi în neagra ta chilie,
Ce te-a pripăşit pe-aicea
Numaĭ inima ta ştie!...

. . . .

III

Maică, lasă mânăstirea,
Leturghiele le lasă
Şi aruncă de pe tine
Mult întunecata rasă.

Fugĭ în lume, lumea-ĭ mare
Şi orĭ-cât e de stricată
Tot maĭ bine-ĭ între oamenĭ,
Ca 'n chilia întristată.

Zĕŭ, pĕcat aşa ochĭ galeşĭ
Să se strice de citire
Când în eĭ plutesc atâtea
Visurĭ scumpe de iubire!...

Virgiliŭ N. Cişman.

Congresul universitar
din
CHICAGO

III [1])

Organisarea unuĭ congres universitar, la care să ia parte—prin delegaţĭ saŭ cel puţin prin adrese în care 'şĭ vor expune părerile asupra diferitelor cestiunĭ ce se vor agita în congres — studenţiĭ tuturor universităţilor din lume, s'a crezut nemerit a se ţine odată cu exposiţiunea universală columbiană din Chicago.

Organisatoriĭ unuĭ asemenea congres aŭ fost călăuziţĭ de resultatele date de congresul universitar din Paris de la 1889— o dată cu exposiţia— unde s'a pus bazele uneĭ camaraderiĭ inter-universitare şi inter-naţionale a studenţilor din toate ţările.

In congresul din vara trecută de la Berna, noĭ, carĭ am luat parte la acel congres împreună cu studenţiĭ de la diferite universităţĭ, într'o şedinţă intimă a congresuluĭ decisesem a ţine un ast-fel de congres universitar la Roma şi deja începusem a lucra spre acest scop.

Mulţĭ din ceĭ ce aŭ participat la acel congres, în deosebĭ aproape toţĭ englezi şi americaniĭ carĭ acum iaŭ parte la congresul din Chicaco, pe care l'aŭ propus şi l'am votat, aŭ crezut că ideia unuĭ congres universitar este bună şi aŭ şi adoptat-o.

Din diferitele scrierĭ, memoriĭ şi cestiunĭ ce supun la studiul şi resolvarea studenţilor din diversele universităţĭ, se vede că comitetul de organisare se gândeşte serios la efectele ce pot produce asemenea congrese.

Iată ce maĭ primim de la colegiĭ noştri americanĭ:

Nu lucrurĭ, ci oamenĭ

Congresul universal, auxiliar al Exposiţieĭ universale columbiane, Chicago.

Domnul meŭ,

Regulând programa pentru Congresul studenţilor de colegiĭ şi universitate, credem că unul din cele maĭ de valoare ajutoare pentru scopul sĕŭ fratern va fi adunarea cunoscinţelor cu privire la caracterul şi spiritul vieţeĭ moderne studenţescĭ în toate ţările. Prin mijlocul rapoartelor publicate ale congresuluĭ, o asemenea informaţiune va putea fi dată la maĭ multe miĭ carĭ nu vor putea asista la congres. Dacă cooperaţiunea oamenilor de universitate din toate ţările este dată acesteĭ opere, ne vom da toate silinţele pentru ca toţĭ să poată profita de produsul eĭ.

Bine voiţĭ a ne garanta o asemenea contribuţiune din partea Universităţiĭ Dv. *Să conţină aproape (5000) cincĭ miĭ de vorbe.* Dacă hârtia (documentul) nu se citeşte în congres, va fi publicată în raportul regulat, din care fie-care contribuitor va fi îndrituit să capete un exemplar.

Coala alăturată conţine sugestiunĭ generale, pentru ca diferitele contribuţiunĭ să poată posede o unitate de plan şi armonie în esecuţiune. Bine voiţĭ a ne notifica la primirea acesteia dacă ne puteţĭ garanta contribuţiunea după cum o dorim. Este de sperat ca toate hârtiile să fie presentate la 1 Iulie 1893.

Al d-voastră devotat
James B. Reynolds
Preşedintele congresuluĭ studenţilor de colegiŭ şi universitate.

Adresa:

World's care Congres Auxiliary World's congress Art Palace Chicago, Illinois.	Prin grija Congresuluĭ auxiliar (al exposiţieĭ) Palatul Artilor al congresuluĭ universal Chicago, Illinois.

Anexa la scrisoare

Schiţă de cercetările asupra caracteruluĭ şi spirituluĭ vieţeĭ contimporane studenţeştĭ în toate ţĕrile:

I. Viaţa atletică

1) Organizărĭ atletice.
2) Sporturĭ practicate de studenţĭ: întru cât aceste distracţiunĭ sunt căutate; relaţiunile acestor sporturĭ cu sănătatea studenţilor.
3) Efectul lor asupra vieţiĭ şi cugetăriĭ universitare.

II. Viaţa socială

1) Organizărĭ muzicale.
2) Societăţĭ şi cluburĭ; caracter şi scopurĭ, de origină recentă saŭ cu desfăşurare istorică.
3) Metod de traiŭ, în residenţă saŭ cu totul independent; relaţiunĭ cu comunitatea în care este aşezată universitatea; întrunirĭ sociale; viaţa socială.
4) Disciplină; conducerea de către autorităţile universitare, de autorităţile comunale, de Senatul studenţesc saŭ de un corp similar.
5) Tonul general al vieţeĭ sociale.

III. Viaţa intelectuală

1) Relaţiunĭ între studenţĭ şi profesorĭ.
2) Caracterul, scopul şi vederile societăţilor literare.
3) Subiecte discutate maĭ mult de studenţĭ şi punctele de vedere adoptate de majoritate.
4) Spiritul şi tonul vieţeĭ intelectuale.

1) IV. Principiĭ morale aprobate de studenţĭ

a) Faţă de autorităţile universitare.
b) Către guvernămîntul statuluĭ şi al comuneĭ.
c) Către societate în general.
2) Principiĭ ale vieţeĭ şi caracteruluĭ intern.
3) Expresiunea principiilor de morală în orĭ-ce organizărĭ voluntare. — Descrierĭ sumare ale vre-unor organizărĭ şi influenţa lor asupra studenţilor.
4) Self-government (guvernarea prin sine) al studenţilor; metode şi rezultate.

Din cele de maĭ sus cestiunĭ relative la cercetările asupra caracteruluĭ şi spirituluĭ vieţeĭ contimporane studenţeştĭ se vede, numaĭ din simpla expunere a lor, cât suntem de înapoiaţĭ faţă cu dênşiĭ.

La noĭ aproape nicĭ nu există o viaţă atletică. Nu se pomeneşte de organizărĭ atletice, sporturĭ practicate de studenţĭ, precum şi de efectele lor asupra vieţeĭ şi cugetăreĭ universitare.

Ca organizărĭ muzicale, cel puţin la universitate, nicĭ nu există. De asemenea, maĭ multe din aceste cestiunĭ nicĭ n'aŭ avut onoarea a fi vre-o dată de noĭ desbătute.

Şi Americaniĭ nu ne cer nicĭ maĭ mult, nicĭ maĭ puţin de (5000) cincĭ miĭ vorbe asupra acestor cestiunĭ!!

Dar nu este numaĭ atât.

G. I. Ştefănescu-Goangă
Secretarul societ. stud. universitarĭ „Unirea," etc.

[1]) A se vedea N-rele 1452 din 1 Martie şi 1540 din 3 Iunie a. c.

DOMNIŞOAREI...

Sătul de mult de viaţă, de-atâta neschimbare,
Priveam nepăsător
Cum aniĭ tinereţeĭ, sburaŭ ca o suflare
Ca steaua sub un nor.

Speranţa o pierdusem şi 'n sufletu-mĭ născuse
Desgustul de trăit,
Şi visurĭ de iubire ce-atât de dulcĭ îmĭ fuse
S'aŭ stins, m'aŭ părăsit.

Şi de-mĭ ieşeaŭ în cale copile 'ncântătoare
Cu zîmbetul divin
Mi se păreaŭ strĕine: — pe-un cer în frămîntare
O geană de senin.

Dar pentru ce acuma 'mĭ-e inima voioasă?
De ce a tresărit?
De ce viaţa'mĭ pare, acuma maĭ frumoasă?
De ce-s maĭ fericit?

De ce de astăzĭ traiul, îmĭ pare-o poesie
Şi cerul fără norĭ?
De ce chiar iarba verde, pe dâmburĭ şi câmpie
Imĭ pare numaĭ florĭ?

De ce de azĭ în mine, speranţa se renaşte
Şi-'mĭ place a trăi?
De ce ca prin un farmec, încep a recunoaşte
Ce dulce-ĭ a iubi?

De ce?... Pentru că astăzĭ, am cunoscut în tine
Un ideal iubit,
Ce numaĭ c'o privire făcuşĭ să nască 'n mine
Iar dorul de trăit.

Hârlăŭ. **Ioan Gr. Rozan.**

File rupte din Album

A satisface pasiunele şi capriciile sale, în detrimentul avereĭ sale, este o nebunie; —a le satisface în detrimentul familieĭ sale, este o necinste.

De Lotena

Când o datorie de îndeplinit să prezintă înaintea ta, îndeplineşte-o imediat; nu discuta nicĭ o dată, căcĭ aĭ găsi multe motive pentru a o nu îndeplini.

La Rounat.

Ce abil mecanic e Dumnezeŭ! Maşinele luĭ umblă sigure; sunt unele din ele care gândesc.

Ch. Narrey.

Urechea e o poartă mare pentru linguşire: ea devine gaura unuĭ ac pentru adevĕr.

A. Decourcelles.

Ultimul cuvînt

Păcală soldat în batalionul I de vênătorĭ:

Caporalul: —*Măĭ Păcală! cum chiamă pe primul şef al batalionuluĭ?*
Pacală: — *Prinţul Ferdinand!*
Caporalul - — *Dar pe soţia luĭ?*
Păcală: — *Madame Ferdinand!*

ULTIME INFORMATIUNI

Mişcarea naţională

Prin toate cercurile politice se agită cu mult neastêmpĕr situaţia creată comitetuluĭ partiduluĭ naţional din Sibiŭ, precum şi darea în judecată a celor 40 studenţi, autorĭ aĭ celebreĭ *Replice*.

L'Indépendance de aseară publică un prim articol foarte nervos asupra persecuţiilor la care este expus Dr. Lucacĭ, precum şi partidul naţional şi încheie cu o ameninţare la adresa tripleĭ alianţe.

In urma nouilor ştirĭ revoltătoare ce ne sosesc din Transilvania, studenţiĭ se vor organiza în sub-comitete, carĭ vor agita în cursul vereĭ prin toate colţurile ţĕriĭ cestiunea Transilvanieĭ în vederea marilor demonstraţiunĭ ce se pregătesc pentru Septembre, când se va judeca procesul celor 25 membriĭ aĭ comitetuluĭ partiduluĭ naţional.

***

Pentru marea conferinţă naţională ce se va ţine în zilele de 27, 28 şi 29 Iunie în Sibiŭ, se manifestă un viŭ interes în capitală.

Putem să anunţăm, că la această conferinţă vor asista numeroşĭ studenţĭ din Bucureştĭ şi Iaşĭ, deputaţĭ, senatorĭ, profesorĭ etc,

Probabil că şi Liga va invita secţiunile sale din ţară, ca să trimită cel puţin câte un delegat la conferinţa din Sibiŭ.

***

In şedinţa de aseară a consiliuluĭ comunal s'a discutat mult situaţia tristă din Transilvania şi în urma propunereĭ D-luĭ Nicu Filipescu, s'a luat o mĕsură laudabilă privitoare la presa de peste munţĭ.

Se vor introduce câte-va modificărĭ în regulamentul privitor la construcţia caselor ţĕrăneştĭ.

Spre acest scop Dr. Felix a adresat o circulară prefecţilor din ţară pentru convocarea consiliilor de higienă, carĭ vor studia modificările necesare pe carĭ le reclamă acest regulament.

Ierĭ s'a făcut alegerea membrilor Cameref de Comerţ din Bucureştĭ.

S'a presentat o singură listă patronată de guvern, care a triumfat fără nicĭ o greutate.

Azĭ dimineaţă la orele 10 D. Cazzavillan, în urma refuzuluĭ sĕŭ de a se bate cu D. Stamatin de la *Vestea*, a pândit pe D. Steinberg editorul *Vesteĭ*, la Cafeneaua Naţională, unde l'a bătut cu bastonul.

D. Cazzavillan a fost dus la secţia I, iar D. Steinberg a reclamat parchetuluĭ.

Ziarele, guvernamentale anunţă că o grevă urmată de excese a izbucuit între elevii şcoaleĭ de agricultură *Zosima*, din judeţul Ialomiţa. Elevii şi-ar fi manifestat nemulţumirea lor în contra directoruluĭ şcoaleĭ într'un chip, care nu lasă nicĭ o îndoială.

Parchetul local a deschis o anchetă, la care s'a asociat şi ministerul domenielor.

Ultime Telegrame

Alegerile din Germania

BERLIN, 5 Iunie. — *Contele Herbert de Bismark a fost ales.*

— *Până la 11 seara 376 resultate sunt cunoscute, carĭ se repartisează astfel: 46 conservatorĭ, 1 uniunea agricolă, 9 partidul imperiuluĭ, 18 naţionalĭ-liberalĭ, 78 centru, 25 socialiştĭ, 3 uniunea liberală, 13 polonezĭ, 2 anti-semiţĭ, 1 danez, 6 alsacienĭ, 4 partid al poporuluĭ din Germania de Sud, 1 fără partid, 179 balotagiĭ.*

Balotagiile sunt între: 52 conservatorĭ, 9 uniunea agricolă, 7 partid al imperiuluĭ, 72 naţionalĭ-liberalĭ, 30 centru, 77 socialiştĭ, 11 uniunea liberală, 35 partid liberal al poporuluĭ, 10 polonezĭ, 16 anti-semiţĭ, 8 guelfĭ, 1 alsacian, 10 partid al poporuluĭ din Germania de Sud.

Nicĭ un candidat al partiduluĭ liberal al poporuluĭ n'a fost ales. Acest partid pierde în mod definitiv 33 scaune.

D. Lieber din centru a fost ales la Montabaur. D. Ahlwardt a avut aproape un numĕr îndoit de voturĭ de cât concurenţiĭ sĕĭ.

In Alsacia aŭ fost aleşĭ 4 partisanĭ aĭ proiectuluĭ militar.

Printre membriĭ centruluĭ aleşĭ, sunt 7 portisanĭ aĭ proiectuluĭ militar.

Kreuzzeitung *zice că conservatoriĭ ar sprijini în balotagiŭ partidul liberal al poporuluĭ, numaĭ dacă D. Richter ia angajamentul formal de reciprocitate.*

PARIS, 5 Iunie. — *Toată presa relevează succesul socialiştilor în alegerile germane; acest succes e caracteristic.*

Câte-va ziare se întreabă dacă în presenţa neorânduelii sociale, care după ele, ameninţă Germania, guvernul german nu va căuta o diversiune în streinĕtate.

„La Liberté" *respinge această din urmă eventualitate. Ea zice că Germania care este în fie-care moment ameninţată de explozia unuĭ resboiŭ civil, nu poate să se gândească la un resboiŭ cu streinĕtatea.*

Remaniarea cabinetuluĭ sêrb

BELGRAD, 5 Iunie.—Cabinetul întreg, considerând după depunerea jurămêntuluĭ Regeluĭ, că misiunea sa e terminată, a demisionat. Regele, după ce a conferit cu D. Pasicĭ, a însărcinat pe D. Dokicĭ cu formarea nouluĭ cabinet. Lista D-luĭ Dokicĭ a fost aprobată de regele în timpul seriĭ. Afară de Colonelul Frasanovicĭ, care a fost înlocuit cu generalul Sava Gruicĭ, toţĭ ceĭ l'alţĭ miniştri îşĭ conservă portofoliile respective.

Aforisme, paradoxe

Dacă voiţĭ a cunoaşte micimea unuĭ om, băgaţĭ de seamă ce îl *măguleşte* şi ce îl *întristează*.

***

Dacă te simţĭ fericit n'o spune lumeĭ eĭ nu-ĭ plac asemenea destăinuirĭ.

***

Uniĭ susţin că femeile demoralisează bărbaţiĭ, alţiĭ că bărbaţiĭ femeile; eŭ unul cred că moralizarea saŭ demoralizarea se face reciproc.

***

Ceĭ maĭ stricaţĭ oamenĭ devin în ochiĭ noştri maĭ puţin stricaţĭ, când aflăm că eĭ aŭ o opinie înaltă despre noĭ.

Don Bobec.

Semnalmentele unuĭ supus japonez

1. Religiunea — strĕmoşească.
2. Opiniune — n'are.
3. Etatea: 47 anĭ, 5 lunĭ, 4 zile, 15 ceasurĭ, 46 minute, 5 secunde.
4. Inălţimea — treĭ bastoane de bambu.
5. Coada — căruntă.
6. Capul — mare, bine ras.
7. Fruntea — mică, îndoelnică,
8. Sprîncenele — după regulament.
9. Ochiĭ — verzĭ privesc în jos.
10. Urechile — după lege, lungĭ.
11. Nasul — lung până la necuviinţă.
12. Gura — mare închisă.
13. Gâtul — scurt, încovoiat.
14. Pulpĭ — n'are.
15. Degete — 10 cu bătăturĭ.
16. Spinare şi altele — vĕrgate de bastoane după lege.
17. Mersul — nesigur.
18. Mâinele — acoperite cu bătăturĭ.
19. Semne deosebite: *a* o cicatrice mare în locul de unde încep a creşte picioarele
b) Fumează mult opiŭ.
c) Tuşeşte.
d) Incurcă în vorbă *pe mine* şi *mie*.

Pentru conformitate
Don Bobec.

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN“

MICHAIL EL. NAHMIAS

Bucurescî, Strada Smârdan, 15

In fața laterală a Băncei Naționale, partea despre Poștă, alăturî cu casa de bancă a d-luî Chr. I. Zerlendi

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonurî, acțiunî lozurî permise române și streine, sconteză cupoane și face orî-ce schimb de monezî.

Imprumuturî de banî pe deposite de efecte și lozurî.

Cursul pe ziua de 5 Iunie 1893

	Casă fondată în 1884	Cump.	Vinde
5%	Renta amortisabilă	97 —	97 75
4%	„ „	84 —	84 75
5%	Imprumutul comunal 1883	90 75	91 50
5%	„ „ 1890	92 25	93 25
5%	Scrisurî funciare rurale	96 25	96 75
5%	„ „ urbane	91 25	91 75
5%	„ urbane de Iașî	81 —	81 75
6%	Obligațiunî de Stat (Conv. Rurale)	103 25	103 75
	Florinî val. austriacă	2 05	2 08
	Mărcî germane	1 23	1 25
	Ruble hârtie	2 60	2 65

Prețul 5 leî pe an — Orî-cine poate cere un număr de probă din *ziarul nostru financiar*, intitulat **„Mercurul Român“** care publică cursul și listele de tragerî la sorțî ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și streine și imediat se va trimete *gratis și franco* în toată țara.

Abonamentul anual pentru toată țara costă numaî 5 leî. El se plătește înainte în timbre, mărcî saŭ mandate postale. Domniî abonațî participă gratuit la maî multe premiî importante prevĕzute în ziar. Apare de 2 orî pe lună. Tot-d'o-dată acest ziar este un sfătuitor sincer și imparțial pentru orî-ce darаverî de finance și comerciŭ. A se adresa la casa de schimb **„Mercurul Român“**, București, Strada Smârdan No. 15

Noul birou de plasare

Str. Câmpineanu No. 28

Recomandă *institutoare, guvernante și bone superioare.*

Corespondență cu străinătatea.

Pensiune pentru guvernante.

Desfacere totală

Cu prețurî foarte reduse se vinde:

I. O instalațiune de fabricat *plicurî* precum *mașine de plicurî*, idem de tăiat hârtie, mucava, cărțî de visite și cuțite de tăiat plicurî.

II. O mașină sistematică pentru *fabricat pungî*, un motor, o mașină de tăiat suluri de hirtie și transmisiunea.

III. *Hârtia pentru plicurî.*

Doritoriî sunt rugațî a se adresa la

A. Seiffert Focșanî

Insciințare

Se vinde casa din strada Buzeștilor No. 103, în apropiere mult de șosea, amatoriî se vor adresa la subsemnatul.

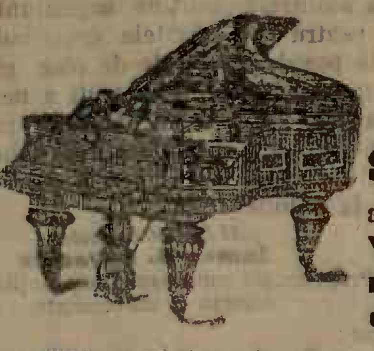
Ath. Costinescu

Tipografia Gr. Luis str. Academieî 24

F. NOVAK

Furnisorul curțeî regale | Calea Victorieî 61 și 102 | Furnisorul curțeî regale

MANUȘI, CRAVATE, etc.

PIANURI

din cele maî renumite fabricî.

Singurul representant

al firmelor: **Steinway (New York) Bechstein, Schiedmayer & Sohn, Bösendorfer, Schiedmayer etc.**

Noŭ de tot: *Pianurî automatice*

cu orî-ce fel de note; opere complecte etc.

Pentru PIANURI se acordă plata în rate lunare

De vînzare bilete de închiriat

PISCUL CORBULUI

MARE DEPOU CU VINURI DE NICORESCI

9 — STRADA REGALĂ — 9

Onorabilul public, care dorește a'șî pune la adăpost sănătatea prin consumațiunea unuî excelent vin de masă, natural, fără nicî un adaos strein, să se adreseze la depositul subsemnatuluî

PREȚURILE CURENTE:

Vin vechiŭ de 4, 6 și 8 anî costă decalitru leî 10, 14 și 18.
Vin alb vechiu de 4 și 8 anî costă decalitru leî 8 și 12

Se vinde în orî-ce cantitate în sticle predat la domiciliŭ.

Cu stimă. **N. COSTINESCU**
Proprietar-vinucultor

Haine gata pentru barbati

DIN

STOFE VERITABILE

SE GASEȘTE NUMAI IN ATELIERUL

R. I. LOCUSTEANU

49 — STRADA OCCIDENTULUI — 49

unde se primește și comaude

Prețurî eftine — Fără nicî un concurent

ATELIER MECANIC

UZINA CU ABURI

TURNATORIE de FER, BRONZ și ALAMA

(FOSTA LAMBRINIDI)

Execută orî ce lucrărî mecanice

PROMPT ȘI CU EXACTITATE

Reparațiunî generale de mașinî agricole

G. FERNIC & Comp.
GALAȚI

26—CALEA BASARABIEI—26

MAGAZINUL

CONSERVATORULUI

Musica și papetarie

Bucurescî Calea Victorieî No. 72

Singurul magazin în toată țara, care vinde eftin: **Piane, Pianine** din cele maî renumite fabricî. Tot felul de Note și **Instrumente muzicale**. Muzicî de masă, care cântă singure tot cu note schimbătoare. **Aristoane, Phönixe, Herophone, Intona, Ariosa, Victoria** cu 24—48 și 74 tonurî, cal. I. perfecționate, etc., toate cu o colecțiune aleasă de note noui naționale și streine. **Phisarmonice, Orgi,** de diferite mărimî. Articole de artă și de fantazie pentru cadourî la orî-ce ocaziune.

Pianele se vînd și în rate lunare.

CAPSULE și INJECȚIUNE lui RAQUIN CU COPAHIVAT DE SODĂ

Prescrise de tóte Celebritățile medicale pentru scurgamentele vechi saŭ nuoi. Vindecare sigură și repede; tratament ușor a urma în secret fără a'șî întrerupe ocupațiunile. Nicî miros nicî râgăielî, nicî iritațiune de canalele digestive și al organelor urinare.

A SE CERE **STAMPILA** AL **UNION DES FABRICANTS**

FUMOUZE-ALBESPEYRES, 78, Faubourg St-Denis, Paris (și la toțî Farmaciștî si Droghiștî).

VISICATÓRE ROSE
LE PERDRIEL

Acțiune repede și sigură

CEA MAÎ VECHE

Singura admisă în Spitalele civile franceze

A se pretinde colórea roșie.

LE PERDRIEL & Cie, PARIS

NEXOTIC

și nu Caustic ca sublimatul corosiv, carbonul etc. (*Vezî „Terapeutica veterinară“ Stutgart 1888, „Creolina“ de Prof. Dr. E. Fröhner.*)

Creolin Pearson

CEL MAÎ BUN

DESINFECTANT

Soluțiunea de creolină 1/2 la sută (un flacon de Mk. 2.40 disolvat în 200 litri apă) omoară bacilul holereî în o minută, pe când carbonul în aceiașî soluțiune nu'l omoară nicî în 5 minute.

Inlătură ca nicî o altă substanță mirosurile cele maî diletere, escelent pentru desinfectarea locuințelor, privaților, grajdurilor, coliviilor etc. Extraordinar bun de aplicat, în pansamentul plăgilor, contra boalelor de piele, întrebuințat în gargarisme, desinfectant al dinților, preservativ în toate boalele contagioase.

A se ferî de imitațiunile periculóse și neeficace a se cere numaî

CREOLINA PEARSON

Lucrărî științifice, Atestate etc., se obțin franco de la:

WILLIAM PEARSON & C-nie HAMBURG

De vînzare la toate Droguerиile principale

Agent general pentru România:

A. G. CARISSY, BUCUREȘTI

I. George Mihaiŭ Masseur execută massagiŭ după prescripțiunî medicale în stabilimentul de hidroterapie din strada Vestei No. 6, și la domiciliul bolnavilor.

BÓLELE STOMAHULUI

DIGESTIUNI GRELE

PRAFURI ȘI PASTILE PATERSON

cu Bismuth și Magnesia.

Aceste *Prafurî* și aceste *Pastile antiacide și digestive* vindecă *boalele stomahuluî, lipsa de apetit, digistiunile grele, acrimele, varsaturile, dari afara, colice;* ele regularisează *funcțiunele stomahuluî și a intestinelor.*

Adh. DETHAN, farmacist, 23, Rue Baudin, PARIS *și în pr. farmaciî din Franța și străinătate.*

A se cere per etichete *semnătura* J. FAYARD

Prafurî 3 și 5 fr. — Pastile 2 fr. 50 franco.

Specific antiblenoragic STOENESCU

CAPSULELE

cu

Copaivat de sodă salol și santal

Nicî unul din antiblenoragicele existente nu poate egala cu acest noŭ preparat, care vindecă cu cel maî mare succes și în cel maî scurt timp complect și radical, *scursorî*, (sculament) *noî* și *vechi*, prеcum *Blenorea, poala albă* etc.

Prețul uneî cutiî 4 leî.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecția Santalină**.

Prețul unuî flacon 2 leî 50.

Deposit: Farmacia *La Coroana de oțel* Mihaiŭ Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă 55.

De vînzare în principalele farmaciî.

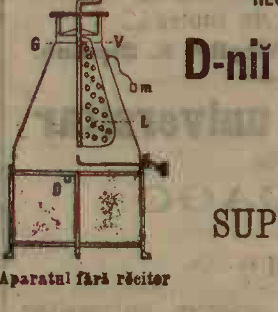
In localitățî unde nu se găsește se expediază contra mandat poștal.

STERILISATORUL BABEȘ

SINGURUL APARAT EXISTENT, CARE LIMPEȚESCE ȘI STERILISÉZA CU SIGURANȚA APA CEA MAI TURBURE

REZULTATUL ESTE GARANTAT DE INVENTATORII

D-niî D-rî V. și A. BABEȘ

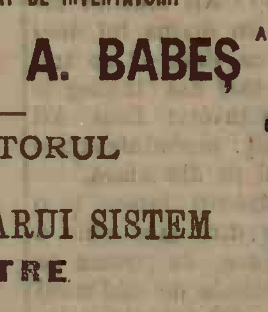
Aparatul fără răcitor

STERILISATORUL

este

SUPERIOR ORI-CARUI SISTEM

DE FILTRE

Aparatul cu răcitor

FIE-CARE APARAT ESTE INZESTRAT CU CATE UNA INSTRUCȚIUNE SEMNATA DE D-nii D-r A. BABEȘ

SINGURUL FABRICANT AUTORISAT PENTRU ROMANIA SI ORIENT:

RUD. H. OPPLER

PRIMA FABRICA de OLARIA de TABLĂ SMĂLȚUITĂ

STR. ISVOR 80, BUCURESCI

Deposite în șése mărimî de la 10—100 litri, sunt la diferite farmaciî și magasiî din capitală și provincie.

FLORĂRIA DULCAMARA

FABRICA DE COROANE ARTIFICIALE

Pălărioare pentru dame

FANTESIE DE FLORI

și ca

SPECIALITATE PALARIOARE de DOLIU de CREP NEGRU

FLORI, FRUNZE, COȘURI MONTATE

M. CATULESCU
Calea Victorieî 152
Vis-a-vis de Ministerul de Finance

La prima fabrică de mantale impermeabile de cauciuc

a sosit un mare asortiment de stofe în toate genurile pentru **Ploae**. Se face după mĕsură.

MANTALE pentru CIVILI și MILITARI

Iar pentru dame se găsesc stofe de mătase fină care servește **și pentru ploae și pentru praf.**

Croiala cea maî elegantă și după ultimul jurnal. Prețurî foarte reduse.

I. BENSIMON
22-CALEA VICTORIEI-22
(Vis-à-vis de hotel de France)

După scurtă întrebuințare devine indispensabil ca PASTA de DINȚI

Frumusețea Dinților **Noua Crême-Glycerin** americană pentru *Dințî* aprobata de consiliul sanitar

KALODONT

de la fabrica F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena

Furnisorî aî Curțeî I. R.

Se vinde în Bucureștî la toate droguerиile, farmaciile principale și la D-niî Gustav Rietz, Ioan Țetzu, Iosef Schbückerle; Anton Hessl, Mănușeria Calea Victorieî; în Ploeștî la D-nu A. Ziegler farmacist; în Brăila la D-niî Anton Drummer farmacist și D-niî Bermann & Kaufmann; în Galațî la D-nu S. Hoffmann. în Râmnicu-Vêlcea la D-nu Enric Thomas farmacist: în Focșanî la D-nu Oravetz farmacist.

Reprezentant și Depositar pentru România
la D-nu **Victor KUBESCH, Bucureștî, Strada Academieî No. 1**

Cerețî numaî **Kalodont luî Sarg** *ferițî-vĕ de contrafacerî*

ORIGINALELE

MASINI DE SECERAT

ȘI

LEGAT SNOPI

ADRIANCE

Se gasește de vînzare numaî

LA

AGENTUL GENERAL AL FABRICEI

IOHN PITTS

Bucureștî, Strada Smârdan 7

A se ferî de contrafacerî

Lecțiunî **De limba franceză și engleză**
A se adresa, strada Blănarî No. 2. la *Panduru* în curte.

Un asistent în farmacie fără diplomă caută un post vacant. A se adresa A. G. str. Petru Aron No. 122, Roman.

Turnătoria de fer Fabrica „Cometu“

efectueaza

Sobe Meidinger, higienice și ventilatoare.
Sobe Parigina, practice și economice, o încărcare durează 12 ore.
Mașin de Bucate, și aparate de fript de sistemele cele maî bune.
Mobile de Fer, și anume: Paturî, Lavoare, Cuere pentru case, hotelurî și spitale.
Instalațiunî, DE INCALZIRI CENTRALE prin calorifere și de VENTILAȚIUNI

Efectueaza în scurt timp orî-ce obiecte de arta

DEPOSITE: în Bucureștî, strada Doamneî 14 și Calea Victorieî 37, hotel Bulevard; Iașî, strada Lăpușneanu; Brăila, strada Mare; Craiova, la d. Petrache Andreescu; Turnu-Măgurele, la dr. Josef Focschaner.

Fabrica „COMETUL“
ADOLF SOLOMON
Strada Vulturu, 20